

Underbilag 1 til Bilag VIII.

I Anledning af den af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Det kongelige Teater og om Oprettelse af en kulturel Fond ønskede Erklæring a) om Det kongelige Teaters Betydning for Radiofoniens Udsendelser med den nuværende Ordning, og b) hvorledes det i Fremtiden vil stille sig, hvis Nationalscenen (herunder Operaen) nedlægges, skal undertegnede 7 Medlemmer af Radioraadet udtale følgende:

Af Det kongelige Teaters Forestillinger er Balletten og Skuespillet uden nogen Betydning, da de ikke med de nuværende tekniske Hjælpemidler kan transmitteres paa en for Lytterne tilfredsstillende Maade. Skuespillene kan heller ikke direkte overføres til Studierne, idet de i saa Fald maatte bearbejdes i et saadant Omfang, at helt ny Indstudering maatte blive nødvendig.

Derimod kan Operaerne transmitteres, men det maa have i Erindring, at disse Udsendelser kun er lidet paaskønnede af Lytterne, der har vanskeligt ved at følge en Opera, naar de ikke i Forvejen har hørt den paa Teatret.

Hertil kommer, at Antallet af nye Operaer, der fremføres paa Teatret, er meget ringe, samt at man kun i et meget begrænset Omfang kan transmittere en Opera flere Gange. Derimod har Det kongelige Teater selvfølgelig den Betydning for Statsradiofonien, at man kan benytte dets Kunstnere, men herfor ydes et efter Raadets Formening rundeligt Vederlag gennem den 100 Kr.s Afgift, der svares herfor.

Saafernt Det kongelige Teater blev nedlagt som Statsscene, vilde dette næppe faa større Betydning for Statsradiofonien. Hvad først angaar Operaen, vil man altid være i Stand til at transmittere Operaer fra de større europæiske Byer, og det endda for en langt ringere Betaling end den, der for Tiden ydes Det kongelige Teater (mellem ca. 5 000 Kr. og 7 000 Kr. pr. Opera), idet man f. Eks. fra Scalateatret i Milano og Operaen i Rom for indeværende Sæson har Tilbud om ikke mindre end 33 Operaer udført af de fineste Kunstnere, og Udgiften til en saadan Transmission vil næppe overstige 1 200 til 1 500 Kr. pr. Opera.

Paa denne Maade kunde man udsende alle de mere bekendte internationale Operaer, og med Hensyn til de faa danske Operaer, der har noget blivende Værd, vilde man med samme og maaske endnu mere Udbytte kunne udsende disse fra Studierne.

Hvad dernæst angaar Fremskaffelsen af det tilstrækkelige Antal Sangere og Skuespillere til Statsradiofoniens egne Opførelser, nærer man ej heller nogen Frygt, idet ingen dog for Alvor vil paastaa, at Skuespilkunst og Sangkunst skulde forsvinde her i Landet, fordi man ingen Statsscene havde.

Man vilde sandsynligvis endda for det Beløb, der for Tiden betales dels Det kongelige Teater, dels dets Skuespillere, i Forbindelse med det Beløb, der udbetales til andre Skuespillere, hvilke Beløb i Tiden 1. Juli 1933 til 30. Juni 1934 udgjorde henholdsvis ca. 100 000 Kr. og ca. 120 000 Kr., altsaa i alt ca. 220 000 Kr., kunne engagere en fast Stab af Kunstnere, hvorved man samtidig vilde undgaa det til Tider endog meget besværlige Samarbejde med Teatret, der selvfølgelig ved eventuelt nødvendiggjorte Ændringer i Repertoiret i første Række maa tage Hensyn til Teatrets Tarv, og først i anden Række til Radiofoniens.

Hvorvidt Nedlæggelsen af Det kongelige Teater som Statsscene vil have Betydning for det danske Kulturliv og dermed den danske Befolkning, skal man ikke udtale sig om, men man maa kun hævde, at dette ikke vil kunne have større Betydning for Lytterne end for den øvrige Befolkning.

Man vedlægger Genpart af en fra Driftslederen ved Statsradiofonien indhentet Erklæring af 3. d. M., idet bemærkes, at man kan tiltræde det deri anførte.*)

C. Lerche. Wamberg. I. A. Hansen.
Ree. Nedergaard. Bruun. Christing.

*) Se næstfølgende Skrivelse.